



Otvaranje novog dijela »Ribogojilišta Blagaj« — februar 1975. godine

akumulaciju. Organizacija sportskih ribolovaca SRBiH zadovoljna je sa ovakvim zalaganjem i uspjehom Ribogojilišta Blagaj i želi da ono i ubuduće uspješno

radi i ispuni njena očekivanja u proizvodnji domaćih salmonidnih vrsta mladi za poribljavanje.

Milan Vinterhalter, Sarajevo

Prvi kongres slatkovodnog ribarstva Jugoslavije 1950. godine u Zadru

(Povodom 25. godišnjice)

Ministarstvo ribarstva NR Hrvatske organiziralo je i sazvalo u ljetu 1950. god. Prvi kongres slatkovodnog ribarstva Jugoslavije u Zadru. Ovom skupu poslovnih i naučnih ustanova slatkovodnog ribarstva iz cijele Jugoslavije prisustvovalo je oko 100 uzvanika. Pokrovitelj kongresa bio je ministar ribarstva SRH, Vice Buljan. Iako službom zauzet nije prisustvovao kongresu, sa mnogo pažnje pratio je sve pripreme i sa strane ministarstva poduzeo sve, da se učesnici

kongresa gostoljubivo prihvate, dobro organizira rad kongresa u Zadru i pripreme dva izleta. Prvi izlet izvršen je ribarskim brodom »Pagar« na ribolov plave ribe na Kornatsko otočje. Na brodu je za učesnike bila pripremljena večera. Drugi izlet iza toga upriličen je autobusima na Vransko jezero.

Na zborovanju kongresa u Zadru podnijeto je više referata, ali najzapaženiji bio je referat o zaraznoj vodenoj bolesti šarana, praćen sa velikim interesom.

Od strane Veterinarskog fakulteta, Zagreb, bili su napose pozvani i kongresu prisustvovali naučni radnici: prof. dr Ivo Tomašec i prof. dr Mato Winterhalter. Ovo je ujedno bila i 25. godišnjica od kako je Veterinarski fakultet u Zagrebu, Zavod za biologiju i patologiju riba, s naučne strane počeo proučavati i na terenu rješavati teški problem zaraznog oboljenja ribe u ribnjacima, pošasti, koja je na nekim ribnjacima pretila, da poruši sve planove uzgoja riba. Kod uzgoja šarana bilo je i do 90% uginule ribe. Pojava masovnoga uginuća ribe od ove zaraze bila je glavna prepreka racionalnom i uspješnom uzgoju ribe.

Pošto je sa uspjehom završen kongres trudbenika i naučnih radnika slatkovodnog ribarstva, najveći dio učesnika kongresa uputio se ribarskim brodom na Kornatsko otočje. Večer i noć, provedena na ribarskom brodu mnogima je ostala u živom i dragoj uspomeni. Ovdje na brodu je te večeri sklopljeno mnogo trajnih veza i poznanstva. Kada je iza pola noći brod stigao na lovišta plave ribe, većina izletnika radi

veselo provedene noći nije ni vidjela rasute svječe-riće po moru, kako mrežama okružuju i povlače bogat ulov ribe.

U rano jutro vratio se brod sa izletnicima noćnog ribolova u Zadar. Na samom pristaništu pri izlasku sa broda već je cvrčala gradela sa svježom, te noći ulovljenom, srdelom. Odličan zajutak, zaliven crnim dalmatinskim vinom.

Drugi izlet bio je iza toga na Vransko jezero. Na Crkvini, uz samo pristanište na jezeru, već je čekala u mrežama živa ulovljena riba: čuveni šaran nasaden u jezero 1948. god., ovdje odlično aklimatiziran, a uz to i bočatna lagunarna riba, starosjedilac u jezeru: cipal i jegulja.

Prvi kongres slatkovodnog ribarstva u novoj Jugoslaviji, održan 1950. god. u Zadru, mnogo je pridonio upoznavanju problematike slatkovodnog ribarstva, a to je bio i kamen temeljac naučnom radu za unapređenje ove važne grane sveukupnog ribarstva.

(inž. Nikola Fijan)

Uspomene sa jednog službenog putovanja na Vransko jezero

(U čast 85. god. života i naučnog rada prof. Josipa Plančića)

Ministarstvo ribarstva NR Hrvatske uputilo je u maju 1948. godine naučnu ekspediciju na Vransko jezero sa zadatkom, da se ustanovi stanje iste godine nasadenog šaranskog mlada, dopremljenog sa ribnjaka iz Končanice.

Naučna ekipa pod vodstvom prof. Plančića krenula je u dvije etape: prvo prof. J. Plančić i inž. N. Fijan, a dva dana kasnije sa ribarskim mrežama inž. Drago Orešković i ribarski majstor Mijo Pintar.

Legendarna naprtnjača prof. J. Plančića, pored potrebne opreme za naučna ispitivanja, bila je krčata čebadi, živežnim namirnicama, a u posebnom pretincu bilo je još i mjesta za ličnu higijenu i toaletu. Kad je ovu omnibus naprtnjaču stavio s mukom na leđa, a onako maloga rasta, činilo se da je golema naprtnjača veća od njega. Čudio sam se kako je hrabro i strpljivo nosio taj teret i na velike daljine.

Putovalo se vozom do Rijeke, brodom do Zadra, i dalje lokalnim brodićem do Biograda na moru, odakle smo pješke pod teretom stigli do Direkcije dobra Vrana, Jankolovice. Primio nas je mrzovoljno direktor namrštena čela, s jetkom primjedbom: »Od vašeg posla malo koristi. One sitne ribice, što ste proljetos bacili u jezero, nitko nije do sada vidio, sve je to požderala jegulja«.

Tražili smo na dobru prenoćište, ali smo odbijeni i upućeni u hotel, u Biogradu n/m. Uspjeli smo, ipak,

da nam iz usluge preuzmu u kuhinji 5 kg našega brašna i drugo jutro uruče pečeni kruh.

Kad smo ponovo stigli u direkciju dobra i u kuhinji podigli kruh, sa iznenađenjem smo primijetili samo tri komada kruha, svaki manje težine od 1 kg, a od naših predanih 5 kg brašna. Kad smo prigovorili rečeno nam je, koliko brašna, toliko kruha. Potužili smo se direktoru, a taj nam je rekao: »Vi hoćete živiti i drugi žele živiti«. Odobrio nam je noćenje u ribarskoj bajti na jezeru, uz obećanje, da će nam u večer poslati slamu za ležaj, benzin i šoferu, koji će nas uputiti, kako da rukujemo motornim čamcem na jezeru.

Putem od Jankolovice do jezera naišli smo na bujne nasade luka. S naročitim smo se zadovoljstvom ovdje na ekonomiji dobra regresirali na zakinutih dva kilograma našega hljeba, naprtnjače smo natrpali mladim crvenim i bijelim lukom.

Ribarska bajta bila je prava jazbina, sa drvenim »promaja« vratima. Unutra otvoreno ognjište, i kao jedini inventar, ogroman panj za cijepanje drva. Ovdje bi zimi čekali ribari da se topli skupe na podvodna vrela slatke vode.

U večer je stigao već u sumrak kamion sa Jankolovice, izbacio dva svežnja posve prokisle slame. Šofer nam je uručio benzin i uputio kako se rukuje motornim čamcem. Prigovorili smo zbog mokre slame, za